

PsittaScene Winter/vinter 2014-2015 Översättning Lars Persson/Maria Rogstadius

www.parrots.org

sweden@worldparrottrust.org

INNEHÅLL

- 2 Från direktören - *Jamie Gilardi*
 - 4 Flykt till paradiset - *Bokutdrag av Mike Reynolds*
 - 8 Höjdpunkter då vi firar 25 år - *Några av våra favoriter bland framgångssagorna*
 - 13 25 år av bevarande - *Handeln med vilda djur - EUs handelsförbud, skeendet i tid*
 - 15 Handeln med vilda fåglar | *Då och nu*
 - 21 Till framtiden sett - *Att rädda papegojor under de kommande 25 åren*
 - 22 Program & Projekt - *WPTs påverkan runt om i världen*
 - 24 Oavsiktliga offer - *Malawidvärgpapegojor i Malawi*
 - 26 PsittaNytt - *Nyheter om papegojor och händelser - WPT-kontakter*
 - 28 Papegojor i det fria - *Långnäbbad parakit*
-

Från direktören

När jag först lärde känna World Parrot Trust så fick jag klart för mig att det var en mogen och produktiv organisation med egen tidning och utvecklat nätverk med avancerade bevarandeprojekt. Det var 1995 och jag gick på universitetet och min förstfödde kunde ännu inte gå och det var spännande för mig att ha blivit inviterad till ett sommarmöte i London för att arbeta med den första handlingsplanen för papegojor. Det tycks lite som igår men samme parvel har just börjat sitt andra år på högskola och WPT....visst vi har vuxit en hel del också och med denna upplaga av *PsittaScene* så firar vi med spänning vår 25:e årsdag!

Det är naturligtvis omöjligt att summera allt, alla händelser, alla projekt samt utvecklingen i ett enda nummer, sedan Mike och Audrey Reynolds grundade organisationen 1989, men vi gör här vårt bästa att presentera några höjdpunkter för att tydliggöra djupet och bredden av vår historia. WPTs främsta styrka är diversiteten vad gäller personer, partners och röster i vår stora organisation. Våra supportrar och samarbetspartners, som inkluderar de som har sällskapsfåglar, men även

bevarandeexperter, vetenskapsmän/kvinnor, veterinärer, beteendexperter, omvårdnadsexperter samt regerings- och icke-regeringsorganisationer, alla är de en del av WPT och har alltid varit det och kommer förhoppningsvis också att vara det. Och med en stor passion för papegojor har ett stort antal människor tjänstgjort som volontärer under otaligt antal timmar för att sköta våra internationella underavdelningar, att översätta *PsittaScene*, att delta i olika evenemang och på olika sätt finna kreativa sätt att hjälpa till med räddandet av papegojor.

WPT lanserades under den tid då vanlig post dominerade och det fanns telefoner och fax och idag arbetar organisationen med spridningen per internet och kan på detta sätt organisera möten med staben, olika förtroendepersoner och med personer i avlägsna fältprojekt liksom publicerande och distribution av vårt utbildningsmaterial till miljoner av papegojälskare världen över. Hur ska vi då fortsätta detta arbete ytterligare 25 år från och med nu till 2039! Det har jag ingen fullständig aning om. Men en sak tvekar jag inte om nämligen att WPT fortfarande kommer som Mike fastlade för många år sedan att hjälpa papegojor att överleva i det fria och ha det bra i våra hem.

Vi hoppas ni kommer att uppskatta denna särskilda upplaga av *PsittaScene* då vi ser tillbaka på en spännande och produktiv dåtid och vi inom WPT ser framemot fortsatt arbete med er för att säkra en lysande framtid för alla papegojor.

Jamie Gilardi, Verkställande direktör

På våra omslag

FRAMSIDAN Kollage med papegojor som visar de 66 papegojarter som WPT hjälpt under 25 år.

BAKSIDAN Långnäbbad parakit (*Enicognathus leptorhynchus*). Bild tagen 1 km norr om Lago Llanquihue, 900 km söder om Santiago, Chile. © Bent Pedersen

CITAT:

“Att lämna världen lite bättre, om det så är genom ett friskt barn, ett trädgårdsland eller ett förbättrat socialt förhållande; att veta att ens en levande varelse kan andas lättare för att du har levt - det är att ha lyckats”.

RALPH WALDO EMERSON

Min far Mike Reynolds arbetade ofta på en bok och gav en komisk vinkling på sina resors höjdpunkter. Han växlade från att vara inom reklambranschen i London till att vara fågelbevarare i sydvästra England. Vi älskade alltid de delar vi fick läsa. Till ära av WPTs 25-årsjubileum önskar jag dela ett kort utdrag ur denna bok till er. Den är smått humoristisk och visar att han genast greps av skönheten och karisman hos de första papegojorna han såg. Han första tankar liksom många andras på 1960-talet var inte ursprunget på de fåglar som kan ses i England. Men inte långt dessförinnan arbetade han på att hjälpa papegojor i nöd runt om i världen. Och för att ni ska veta så upphörde läsandet men jag fick min faders kärlek till papegojfamiljen.

Alison Hales, ordförande, World Parrot Trust

Flykt till paradiset

PERSONLIGT VERK AV MIKE REYNOLDS (*utdrag från en icke färdigställd bok*)

Alla foton © familjen Reynolds

HUR KOM FÅGLARNA IN I BILDEN? I smyg, det är hur. Allt började när vår andra dotter, Alison, frågade om hon kunde få en kanariefågel. Jag har aldrig klarat av att neka Alison något, och när hon var sju år hade hon gyllene lockar, fräknar, läspning och ett helt oemotståndligt leende som visade alla hennes tänder. Snart hade vi en mycket högröstad kanariehan som sjöng med hela sitt hjärta från sin lilla bur på vår elisabetanska stenlagda uteplats. Ett tag senare, när jag satt och skrev på slutgiltiga krav på betalning från obstinata leksaksaffärsägare, dök de gyllene lockarna och tänderna upp på mitt kontor. "Thkulle det vara möjligt för min kanariefågel Thpunky att få thig en huthtru?" Jag minns att jag försökte stå emot, men de stora blå ögonen kom in i leken och så var det med det. Senare den dagen besökte jag Jim, en pensionerad parkskötare vid den lokala skolan, som hade ett skjul fullt av kanariefåglar som förökade sig som galna i sina små krukor till bon. Inom sex månader hade jag också ett skjul fullt av kanariefåglar. Thpunky visade sig vara ett passande namn, en produktiv jäkel som fick ett ménage à trois att verka enkelt. Det var kanariefåglar överallt och vi var tvungna att bygga en liten utomhusvoljär för ungfåglarna vi födde upp.

Detta ledde till att vi skaffade undulater och sedan nymfparakiter, vilka på den tiden var slanka tre decimeter långa grå fåglar där hanarna hade gula ansikten, men som nu finns i en mängd olika färgvarianter. Nymfparakiterna, som är något avlägsna medlemmar i kakaduafamiljen, har ljuva röster och lämpar sig mycket bra som husdjur och för nybörjare inom fågeluppfödning.

Jag blev fascinerad av utmaningen i att övertyga fåglarna om att para sig, och mer och mer av min tid gick successivt åt till fåglarna. Vi hade alltid haft maran-höonor på grund av deras vackra chokladbruna ägg, men nu födde vi upp bantam-höonor av Partridge Wyandotte-sort och visade upp dem på utställningar. Jag tror att den trevligaste gruppen människor jag någonsin träffat var bantamfolket, kanske för att deras fåglar hade begränsat pengavärde och hobbyn inte hade smittats av pengahysteri. Vi visade även upp våra kanariefåglar, med begränsad framgång. En av Thpunkys söner vann pris för nybörjar-kanarier på Tunbridge Wells-utställningen, men det som var viktigast med den utställningen var att den hade en klass för papegojor.

En av utställningarna var ett par ädelpapegojor, och när jag fick syn på dem blev jag helt förhäxad. De här fåglarna är omkring 40 centimeter stora och anmärkningsvärt nog har könen två helt olika färger. Så olika varandra är de, att när de först upptäcktes i Nya Guinea trodde man att det rörde sig om två helt olika arter. Hanen är mestadels alldeles lysande ljusgrön med blått och lite rött på vingarna. Honan är överraskande mörkröd med lite mörkblått på magen och ett gyllene band på kanten av stjärten. Fjädrarna verkar flyta samman så jämt att de ger en illusion av att vara silkestyg och inte något så grovt som fjädrar.

De två fåglarna var förståeligt nervösa i sin lilla utställningsbur och snurrade runt konstant för att lätta på stressen de upplevde i den fulla och högljudda hallen. Jag frågade mannen som visade upp dem om de var till salu, men han sa nej. Jag tittade på ädelpapegojorna så länge jag kunde, och gick sedan hem med våra uppvisningskanariefåglar, vår prisrosett, och en ny besatthet. Papegojorna hade förtrollat mig.

VAD ÄR DET MED PAPEGOJOR? De är en uråldrig familj fåglar, som funnits i många miljontals år längre än den övermodiga människan. Vi har hållit papegojor från i princip tidernas begynnelse. Gå till vilket modernt konstmuseum som helst och du kan se röda aror och

grå jako i målningar från 14- och 1500-talen. Romarna höll papegojor och värderade dem högt. Idag finns 2,5 miljoner undulater, som även de är papegojor, i brittiska hem tillsammans med ungefär 600 000 större papegojor. Håller vi fiskmåsar, duvor, ankor, strutsar, pelikaner eller ens kycklingar i våra vardagsrum? Det gör vi inte, inte ens om vi är rejält exentriska. Men i 3 miljoner brittiska hem och i 18 miljoner amerikanska är en papegoja en del av hushållet.

De flesta av de trehundra papegojarterna är mycket färggranna. Storleken varierar från 5 centimeter till nästan en meter i längd. De är fysiskt robusta och bara deras extrema tålighet lär ha räddat dem under långa sjöresor förr i tiden när de var på väg till att bli intresse- och prestigeobjekt i förmögna hushåll.

Under kanske hundratals år trodde man att papegojor kunde klara sig utan vatten. För oss som vet hur avgörande det är för papegojor att ha tillgång till vatten för att dricka och bada, är det förskräckligt att tänka sig det lidande de fått utstå.

Praktiskt taget varje papegoja kommer må bättre om den har en partner, och om den lever i en voljär istället för en trång bur.

En av mina tidigaste papegojerfarenheter demonstrerade sanningen i detta på ett oförlömligt sätt. Vi hade samlat ihop fyra eller fem amazonpapegojor, och det slog mig att det måste finnas tusentals papegojor som hålls som husdjur ensamma i små burar i hela Storbritannien. Jag satte in en annons i The Times och efterfrågade folk med 'buttra ensamma papegojor att överväga att ta del i ett uppfödningprogram.'

Inte ett enda svar fick jag på det, förutom ett samtal från en fröken Betty Tay, som då skrev en krönika om husdjur i tidningen Daily Mirror. Hon skickade över en fotograf till Sevenoaks för att ta en bild av familjen Reynolds med fåglar och använde sedan bilden till en krönika om vår 'papegoj-datingbyrå'. Den artikeln öppnade slussporten och vi fick omkring tvåhundra brev, varav många erbjöd äldre husdjurspapegojor för uppfödning.

Jag tillbringade en månad med att åka runt i Storbritannien och hämta papegojor: amazoner, grå jako, kakaduor och aror. Vi byggde snabbt nya voljäror för att hålla fåglarna i och rop och skrik från våra nya vänner ekade i vår lilla dal. Tack och lov var våra grannar alla godmodiga och toleranta och inte ens den bisarra gryningskören gav något annat än roade kommentarer när vi ofta träffades på söndagsmorgnarna för något att dricka.

Vi visste inte mycket om papegojor och satte helt enkelt alla amazonerna tillsammans, alla arorna tillsammans, och så vidare. Inte helt förvånande bildades par efter bara några dagar. Det var som om Alexander Selkirk magiskt hade teleporterats från sin ensamma tillvaro på en öde ö till att dela ett omklädningsrum med kören på Radio City Music Hall. Vi kände inte till könet på de flesta av papegojorna, förutom de som hade lagt ägg i botten av sina burar, men en blåpannad amazon som kom till oss under namnet 'Major Burwash' blev nästintill vanvettig med ståt och lockrop.

Man kunde nästan höra honom säga till sig själv: 'Jösses! Omringad av pinglor, jag badar i möjligheter!'. Han förälskade sig till slut i en gulpannad amazon - något vi inte skulle tillåta idag eftersom hybridisering är en mycket dålig idé - och när de förflyttades till en egen voljär med boplats la de ägg, kläckte dem och födde till slut upp två vackra fågelungar.

Det var första gången vi födde upp större papegojor och när jag såg föräldrarna sitta så stolt - ja ja, jag vet att det är antropomorfism men det struntar jag i - med sina ungar på pinnen mellan dem, blev jag helt enkelt mer och mer förtrollad av papegojorna. Vi tror kanske att det är vi som kontrollerar dem, men sanningen är i själva verket det motsatta.

Så där var vi, med den före detta annonseraren som drev ett blygsamt leksaksföretag från hemmet i Kent - vilket höll familjen matad men utan tidigare års lyxier - som började få koll på sin snabbväxande papegojsamling i den 4000 kvadratmeter stora trädgården. Vi hade faktiskt fött upp några papegojor, vilket var ovanligt på den tiden, år 1969. Om du undrar hur alla dessa papegojor hamnade i djuraffärer och hos handlare, är det enkla svaret att de fångades från det vilda, packades i lådor och skickades via flyg från Afrika, Fjärran Östern och Syd- och Centralamerika till marknaderna i väst. De sågs då - och ses fortfarande - av de i handeln som helt enkelt ytterligare en handelsvara de kunde tjäna pengar på.

Faktum är att för varje individ som når sin ägare dör minst fyra papegojor under transporten. Folk i den här handeln har finansiella skäl att förneka detta, men utifrån rapporter från aktade fältornitologer och forskare är jag själv säker på att det stämmer.

Under de där tidiga dagarna av min egen inblandning med exotiska fåglar hade jag ingen förståelse alls för de moraliska aspekterna av att hålla fåglar i fångenskap. De var tillgängliga, vackra, intressanta och hade potential att själva betala sitt uppehälle. Det var så långt jag gick - just då.

En avgörande händelse var ett besök till Birdland, en fantastisk inrättning i Bourton-on-The-Water, en by i Cotswold. En lokal hantverkare och entreprenör, Len Hill, skapade detta specialiserade fågel-zoo mitt i byn inom en inhägnad trädgård på nästan en hektar. Han använde lokalt stenmaterial och med enastående smak byggde Len voljärer runt om i trädgården som han fyllde med de mest utsökta och otroligt vackra fåglar: kolibrier, tukaner, turakoer, näshornsfåglar och till och med den fantastiska klippfågeln med sin exotiska orangea kam.

Hyacintaror flög fritt omkring och beblandade sig med de tusentals besökarna. Karibiska flamingos - de som är riktigt rosa - stoltserade och yvade sig på gräsmattan framför Chardwar, det gamla herrgårdshuset, tillsammans med en flock gigantiska kalkonstora kronduvor från Nya Guinea. Pingvinutställningen var då troligtvis den bästa i världen, och lät besökare se kungspingviner simma under vattnet. Det var helt och hållet en uppenbarelse, och trots min nästan totala okunskap om vad det kan ta att hålla efter sådana sällsynta och sårbara fåglar gick jag därifrån med en första idé om hur jag skulle kunna starta ett eget Birdland - i Cornwall.

Tjugo år senare fann jag ett sätt att ge något tillbaka till papegojorna i det fria, från vilka jag lärt mig så mycket - och **World Parrot Trust föddes**.

Mike Reynolds etablerade år 1973 Paradise Park i Hayle, Cornwall, och med sin fru Audrey grundade han World Parrot Trust (WPT) år 1989.

Paradise Park har sedan dess blivit en ledande naturvårds- och turistattraktion, allt medan WPT har hjälpt rädda över 66 papegojarter i 42 länder.

BILDTEXT: Om människan kan rädda papegojorna, ... så kanske han ännu kan rädda sig själv. - MIKE REYNOLDS

(Ovan höger) Mike Reynolds med Joseph Forshaw och en flygg sotkakadua.

(Ovan mitten) Mike, Paul Butler från RARE och en St. Vincentamazon som tar sig en smakbit från Mikes tumme.

(Andra bilden från höger) Handmatning av en Kea i Paradise Park, 1983.

(Till höger) Mike, Christiana Senni (på bild) och James Gilardi möter brittiska överhuset i

London för att diskutera ett brittiskt förbud på import av vilda papegojor
(Andra från vänster) Mike och Pablo, Mauritiusparakit.

CITAT: Ingen bör någonsin ta sig an en papegoja som husdjur om denne inte är villig att ge papegojan mycket tid och uppmärksamhet. Att se det som ett liknande ansvar som att adoptera ett barn är inte att dra det för långt.

HÖJDPUNKTER DÅ VI FIRAR 25 ÅR

En organisation som World Parrot Trust har växt enormt dessa 25 år. Vi har varit aktivt involverade i många bevarandeprojekt för stöd av papegojor sedan vi startade 1989 och vi har arbetat i 42 länder med 66 arter. Med dessa många projekt som vi deltagit i finns det de som står ut - där ansträngningarna fick störst positiv förändring, gav de mest betydande resultaten eller gav största effekt, allt för världens papegojor. Vi drivs av viljan att skydda både vilda papegojor och sällskapspapegojor. Vi handlar omedelbart och direkt och stödjer oss på forskning, samarbete och utåtriktad verksamhet för att uppnå effektiva och varaktiga lösningar. Vi presenterar här några höjdpunkter som vi sätter särskilt värde på då det gäller områdena bevarande, forskning och utbildning under ett kvarts århundrade, något som blivit möjligt genom ert orubbliga stöd. Så vi tackar er för 25 års framgång och ser framemot många fler år med kämpainsatser för papegojor.

Om bevarande

DEN KRITISKT HOTADE BLÅSTRUPIGA ARAN (*Ara glaucogularis*) finns i det fria ett antal av 110 - 130. Denna art förekommer i de säsongsmässigt översvämmade savannerna i Llanos de Mojos i norra Bolivia med populationer som är koncentrerade öster om övre Río Mamoré. En minskning på upp till 80% har antagits förekomma intill 1980-talet genom illegal handel. Förlust av habitat, misslyckande med häckning och extrema väderförhållanden har också bidragit. 1992 hjälpte WPT till med lokaliseringen av en liten vild population.

Sedan denna upptäckt har "the Blue-throated Macaw Project" (det blåstrupiga araprojektet) tillsammans med WPT och många samarbetspartners gjort betydande framsteg i att förstå denna arts svårigheter vad rör reproduktivitet och återhämtning. Projektet har försökt att förvalta vilda populationer genom att övervaka häckande par, skydda bon och ungar, underlätta häckning genom holkar, utföra undersökningar för att bestämma fåglarnas habitat, frisläppa fåglar som hållits som sällskapsfåglar i områden där utrotning skett och bygga upp ett häckningsprogram i Bolivia. Forskare planerar också att undersöka hela populationen, bestämma antalet vilda fåglar, unga fåglar och fåglar som inte har häckat samt använda telemetri för att övervaka fåglarnas aktivitetsmönster.

Om reintroduktioner

En art som stötts i reintroduktionsprogram är den större soldataran (*Ara ambiguus*). Fågeln fanns en gång över hela det karibiska området men sedan dess har populationerna av denna art minskat alarmmässigt under senare år på grund av illegal fångst, jakt och avskogning. En räkning som genomfördes 2010 i ett område i Ecuador resulterade i 8 fåglar och hela populationen i landet uppskattades till 30 - 40 fåglar. Bevarandeansträngningar i Costa Rica har stabiliserat antalet till något mindre än 300 fåglar och uppskattningsvis finns 25 - 35 häckande par.

Under mer än ett årtionde har WPT erbjudit stöd till den större soldatarans återhämtning genom att stödja konfiskering av fåglar inom den illegala handeln, att rädda och rehabilitera konfiskerade fåglar, att uppmuntra reproduktion i fångenskap och att frisläppa fåglar som stöd till den fria populationen och hjälpa till med habitatsrestaurering. Tillsammans med anslutna forskare under tidigt 1990-tal har arbetet

fortgått i att förstå de större soldatarornas ekologiska behov och 1999 erbjöd WPT medel till Fundación ProBosque (Pro-Forest Foundation) för ett speciellt uppdrag att vakta och skydda aror i Ecuador. 2010 gick WPT som partner tillsammans med "The Ara Project" i Costa Rica, Fundación ProBosque och Fundación Ecológica Rescate Jambelí i Ecuador för att hjälpa populationerna av större soldatara genom uppfödning av fåglar, räddning och frisläppning samt återskogning.

Om forskning

Den gulskuldrade amasonen (*Amazona barbadensis*) har en fragmenterad utbredning inom ett litet kustområde i Venezuela och på öarna Blanquilla, Margarita och Bonaire. Den är nu utdöd på Aruba. Det fanns 1 600 fåglar på Margarita 2008 och 100 på La Blanquilla från 1996 - 1998. Mellan 1980 och 2000 var den årliga populationen runt 350 fåglar. I januari 2013 kunde en ökning till 865 fåglar ses på grund av bevarandearbeten under ett årtionde. Dessa fåglar klassificerades som "Vulnerable", sårbara, i det fria och hotas genom illegal fångst för handel, habitatförstörelse, förföljelse, degradering av naturlig vegetation för produktion av timmer och träkol, överbetning av marker av getter och ankor, reduktion av naturliga födoämnen, förstörelse av möjligheter att skapa bon och introducerade rovdjurs påverkan.

WPT har stött Dr. Sam Williams, Dr. Rowan Martin och Echo-Bonaires arbete för den gulskuldrade amasonen (kallad Lora) i mer än ett årtionde. Med start 2002 började WPT stödja forskning och undersökningar rörande populationerna och deras habitat, räddandet, rehabiliteringen och frisläppandet av papegojor som fångats för fågelhandel, skydd och restaurering av naturliga och vitala habitat som var nödvändiga för häckning och födotillgång, en utbildningskampanj, skötsel av boplatser, fortsatt forskning om häckningsekologi och introduktionen av hållbar turism. I augusti 2011 gav WPT medel till ett antal Loras men också andra ungar som hade konfiskerats och skickats till Echo där de sköttes och handmatades i förberedelse till frisläppning. WPT stödde också det genetiska arbete som utfördes av Adriana Rodríguez-Ferraro, Dept. of Biology of the University of Missouri, St. Louis. Populationerna av gulskuldrade amasoner har ökat på Bonaire det senaste årtiondet.

Om medvetenhet och utbildning

2011 påbörjades en aktivitet att rädda ljusröda aror med sponsring av HUGO BOSS - BOSS Orange, WPT, "Macaw Mountain Bird Park and Nature Reserve", "Honduran Institute of Anthropology and History" (IHAA) och "Copan Association". Tillsammans lanserade dessa organisationer en flerårig plan att få ljusröda aror tillbaka till "Parque Arqueológico Ruinas De Copan", som är en nationalpark samt en UNESCO och Mayan Heritage Site. Vid denna plats har de byggt rehabiliteringsmöjligheter för att förbereda fåglarna för frisläppning för att stödja lokala populationer.

I juli 2011 frisläpptes de första ljusröda arorna som hade fötts upp vid "Macaw Mountain", "Copán Ruinas", ruinerna vid Copan. I anslutning till denna frisläppning så startades samma år 2011 ett engagerande utbildningsprogram 'Guaras en Libertad La Belleza Regresa' och tack vare "Copán Maya Foundation", "Copan Association", "Macaw Mountain" och WPT har till dags datum över 5 000 studenter fått lära om betydelsen av bevarandet av aror och det vilda djurlivets rikedom som de delar sin tillvaro med. Från maj 2014 inkluderar programmet ett besök till "Macaw Mountain" för en mera interaktiv erfarenhet vilken skapar livslånga minnen och fördjupar ungdomarnas beredskap för bevarande av aror. WPT har gett medel till hundratals studenter för att de ska besöka "Macaw Mountain" och en papegojefestival som stöds av "Copán Maya Foundation" har blivit en årligt tilldragelse.

Handeln med vilda djur

Med början 2000 började WPT att verka för ett fullständigt förbud för import av vildfångade fåglar till Europeiska unionen för att på så sätt eliminera detta enorma hot som överallt fanns mot papegojor.

1990-TALET - “Royal Society for the Protection of Birds” (RSPB), RSPCA och “Environmental Investigation Agency” (EIA) har en kampanj för att få ett slut på import av vilda fåglar till EU. Viktiga flygbolag förbjuder transporter och EUs parlament behandlar resolutionen men utan att kommissionen handlar.

1992 - USA godtar “Wild Bird Conservation Act” - förbjuder import av CITES-listade fåglar och eliminerar därmed världens största marknad. Akten leder till en minskning av tjuvjakt, sjukdomsspridning och smuggling och ger en modell som andra kan följa.

1993 - WPT räddar och frisläpper 700 Goffinkakaduor som fångats illegalt på Tanimbar i Indonesien och återbördar dem till friheten. Det var första gången WPT deltog i konfiskering och räddning.

Nov 2000 - **Cristiana Senni** som arbetade för WPT uppmuntrar WPT-grundaren **Mike Reynolds** att arbeta för ett handelsförbud till EU.

JULI 2001 - Forskning om illegal fångst av papegojor som visar US Wild Bird Trade Bans effektivitet, redovisas av 26 författare i en publikation i *”Conservation Biology”*.

OKTOBER 2001 - **WPT lanserar en petition om handelsförbud.**

DECEMBER 2001 - WPT initierar personmöten i UK, Holland och Belgien med RSPB, “Birdlife International”, TRAFFIC, “Friends of the Earth”, “Eurogroup for Animal Welfare”, RSPCA, “World Society for the Protection of Animals” (WSPA), BirdsFirst och andra. Detta lade grundstenen till utvecklandet av en koalition av organisationer som arbetade för ett permanent förbud mot import av vilda fåglar.

DECEMBER 2001 - WPT stödjer arbetet rörande handelsfrågor med vilda djur i Indonesien; Den indonesiska organisationen Profauna arbetar med inhemsk och internationell fågelhandel vilket leder till en nollning av Indonesiens exportkvoter av vilda fåglar.

JULI 2002 - Schweiz föreslår CITES-undantag för papegojor. “World Zoo Association” (WAZA) och andra föreslår att man tar bort flera papegojarter från CITES. IUCN ber WPT om åsikter; WPT förenar sig med andra i stark opposition mot försvagandet av CITES-föreskrifter och förslaget godtas inte.

OKTOBER 2002 - WPT och “Defenders of Wildlife” stöder förslagen att lägga till 3 papegojarter till Appendix I i CITES. Aktuell data om hot och behov om ökat skydd övertygar CITES-delegaterna att ta med gulnackade och gulhuvade amasoner samt blåhuvad ara och skydda dem från legal handel.

AUGUSTI 2003 - **Cristiana Senni** i WPT lämnar handlingar till CITES-sekreteriatet och till medlemmar av EUs Scientific Review Group i Geneve vid ett möte med CITES Animals Committee som visar på de ohållbara nivåerna vad gäller papegojefångst och de destruktiva metoderna.

NOVEMBER 2003 - Handel med vilda fåglar diskuteras i engelska parlamentet. MP Andrew

George tar fram flera parlamentsfrågor om handeln med vilda fåglar som höjer medvetandegraden på politisk nivå men når också ut till allmänheten.

FEBRUARI 2004 - Utbrott av sjukdomar i karantän. WPT avslöjar att Newcastle-sjukan finns i en italiensk karantän; varken veterinärer eller internationella myndigheter är underrättade vilket legalt krävs.

APRIL 2004 - Baronessan Miller framlägger parlamentsfrågor om handeln med fåglar och fågelinfluensa. Det är första gången handeln med vilda fåglar tas upp i överhuset; detta leder till nära samarbete mellan baronessan Miller och WPT.

APRIL 2004 - WPT ger ett utkast till Wild Bird Declaration. Arbete tillsammans med "Defenders of Wildlife" leder till att WPT initierar en formell process och uppmanar EU att vidta åtgärder mot importen av vilda fåglar.

MAJ 2004 - På World Parrot Day (Världspapegojdagen) så levererar WPT 30 000 underskrifter som stödjer ett förbud mot import av vilda fåglar till premiärminister Prime Minister Tony Blair, 10 Downing St., London under kraftig mediabevakning.

AUGUST 2004 - WPT & "Defenders of Wildlife" försöker få med ytterligare 2 papegojarter och skydda en tredje. Finschs amason och gultofskakadua läggs till Appendix I.

AUGUSTI 2004 - WPT förslår regeringen i UK att vidta åtgärder mot importen av vilda fåglar.

DECEMBER 2004 - En viktig publication visar den dramatiska minskningen i handeln med papegojor i Nicaragua. Med stöd av CITES-Nicaragua, Martin Lezama och en kollega så publiceras en tredje papegojundersökning som visar på en 80 % nedgång i några arter som det handlats friskt med de senaste 10 åren. Detta är det första resultatet av sitt slag och visar på den ohållbara inverkan som handeln har på papegojorna.

DECEMBER 2004 - WPT överlämnar Wild Bird Declaration till EUs medlemsländer och den europeiska kommissionen. Deklarationen bifalls av över 230 organisationer.

MARS 2005 - WPT och Eurogruppen avslöjar information om slapp karantän. Möten med Kommissionen belyser den dåliga implementeringen av EUs karantänregler. Rapport från "European Food Safety Authority" (EFSA) som levereras mindre än två månader senare bekräftar problemen. Detta leder UK att kräva en akut aktion på EU-nivå. Detta inverkar till ett temporärt förbud mot all import av vilda fåglar till EU i oktober.

SEPTEMBER - NOVEMBER 2005 - H5N1-flyginfluensa finns i brittisk karantän. Som svar på detta så inför EU genom kommissionär Markos Kyprianou ett temporärt förbud mot import av vilda fåglar och fågelprodukter.

OKTOBER 2005 - Baronessan Millers frågor tvingar den brittiska regeringen att ta upp frågeställningar om sjukdomsrisker i samband med den handeln med vilda fåglar.

NOVEMBER 2005 - Effekterna av det temporära förbudet blir snabbt märkbart. Fångandet av fåglar i många länder upphör radikalt; inga vidare utbrott av H5N1 kan konstateras bland exotiska fåglar som importerats till EU. Smugglingen minskar generellt som förutsagts av WPT och andra samarbetspartners.

NOVEMBER 2005 - UK-kommissionen/Dimmock ger rapport om UK/EU-karantänen.

Kommissionen ger en överblick om karantänprocedurerna rörande vilda fåglar som importerats till UK och EU. Det första officiella erkännandet kommer om att ett stort antal importerade fåglar dör inom handelskedjan. Stort behov av aktioner och lösning på EU-nivå.

JANUARI 2006 - En studie led av RSPB tar upp häckning bland papegojor i den gamla världen. 19 forskare redovisar framgången då det gäller häckning bland papegojor i fångenskap relativt handel. Denna inflytelserika rapport inspirerar RSPB att stödja det permanenta förbudet och ger EU ytterligare stöd att acceptera tidigare vetenskapliga rapporter som givit liknande slutsatser.

JANUARI 2006 - Oryx argumenterar för handel och WPT framför motbevis. Argument för handel uttrycks i ett publikt forum för första gången och WPT svarar och försvarar deklARATIONEN och uttrycker att ett obetingat förbud är den mest framkomliga och effektiva lösningen.

JANUARI 2006 - RSPB stöder ett permanent förbud i sina Birds magasin. Detta tydliga klagörande från en ledande auktoritet på fågelbevarande i Europa sporrade den brittiska regeringens förändrade position och Birdlife Internationals europeiska partners.

APRIL 2006 - Birdlifes EU-medlemsorganisationer stöder formellt ett importförbud. Då de representerar de största fågelbevarande organisationerna inom EU så påverkar deras inställning om permanent importförbud regeringar, EU och andra som är involverade i naturfrågor.

MAJ 2006 - WPT uppmuntrar genom att skicka kort med fågelteman till kommissionären Kyprianou som tack för hans roll i det temporära förbudet. Översvallande respons visar allmänhetens oro över EUs roll i miljoner vilda fåglars öde.

JULI 2006 - Brittiska veterinärer stöder förbudet. "British Veterinary Association" (BVA) stödjer ett permanent förbud och detta följs snabbt av "Federation of Veterinarians of Europe" (FVE). Veterinärt vitt spritt publikt stöd ger stöd åt lobbyn gentemot både UK och EU under de sista sex månaderna av kampanjen.

NOVEMBER 2006 - EU-bemyndigad EFSA-rapport och åsikter publiceras. En oberoende vetenskaplig panel fastställer att sjukdoms- och välfärdsriskerna som associeras med import av vilda fåglar är stora och allvarliga.

NOVEMBER 2006 - Möte med både EU Health & Environment, WPT och partners, DG SANCO (Health) och DG Envi (Miljö) för att diskutera ett permanent förbud och EFSA-slutsatser.

DECEMBER 2006 - Brittiska premiärministern Tony Blair stöder ett permanent importförbud. Tony Blair kungör att den brittiska regeringen kommer att stödja ett permanent förbud rörande import av vilda fåglar.

JANUARI 2007 - EU-kommissionen kungör ett permanent förbud om import av vilda fåglar till Europa. Vilda fåglar beviljas inte inträde med få undantag. Tillstånd ges för fåglar som uppfötts i fångenskap i valda länder och karantänbestämmelserna skärps. Omedelbara konsekvenser kan ses i de länder där fåglar normalt fångas. Det blir en översvallande positiv reaktion från grupper över hela världen. Negativa reaktioner kommer från CITES-sekretariatet. Förbudet gäller från 1e juli 2007. Förbudet stoppar förhållandet att 2 miljoner fåglar importeras årligen och eliminerar en mortalitet om ca 50 % eller mer som räddar livet på ytterligare 2 miljoner fåglar.

2008-2009 - WPT stöder kampanjer att förbjuda export från Indonesien och Mexiko.
Indonesien - Initialt fokus på att utveckla och ekonomiskt stödja partnern ProFaunas ansträngningar att dra uppmärksamhet till handeln med fåglar, stoppa införsel och åtala lagbrytare som fångar och handlar med skyddade arter. Bland många positiva milstolpar finns bl a en kampanj för att förmå regeringen att stoppa papegojsmuggling.
Mexiko - WPT började stödja utbildnings- och andra aktiviteter som genomförs av "Defenders of Wildlife". Den mexikanska regeringen gör 2008 tillfångatagande av fåglar och export av inhemska papegojor olaglig.

2009 - NUTID - Som svar på det angelägna behovet att ta sig an handeln med vilda fåglar som fortfarande förekommer i några länder så lanserar World Parrot Trust "**the FlyFree initiative**" (FlygaFritt-initiativet) som visar upp den destruktiva sidan av att fånga vilda fåglar för handel och för att försöka få ett slutligt stopp och acceptans världen över. Asien och Mellersta Östern är två områden som fortfarande kräver fokus för ett slut på legal och illegal handel. *FlyFree* stödjer konfiskeringar och ger stöd åt lagändringar för att skydda papegojor, hjälper till med räddande och rehabiliterande aktioner för slutlig frisläppning av tusentals papegojor i områden där de utrotats. WPT stödjer också forskning som rör förståelsen av handeln region för region.

25-års bevarandearbete

Handeln med vilda fåglar | Då och nu
Av Desi Milpacher

Djur som slits från sina habitat lider naturligtvis. De smugglas i termosar och nylonstrumpor, packas i toalettrullar, hårrullar och navkapslar. På en marknad i Ecuador blev jag erbjuden att köpa en parakit. Jag frågade säljaren hur jag kunde få ombord den på flygplanet: "ge den vodka och stoppa den i fickan, sade han. Den kommer att vara lugn". - *Charles Bergman, Smithsonian Magazine*

Det är omöjligt att arbeta med papegojor en längre tid utan att den fruktansvärda handeln med vilda fåglar dyker upp. Om du är i de djupaste skogarna i Amazonas, i de ensligaste vildmarkerna i Australien så breder tentaklarna ut sig rörande handel
- *James Gilardi, PhD., Exekutiv direktör, World Parrot Trust*

CITATEN OVAN VISAR TYDLIGT DYSTERHETEN I OCH UTBREDNINGEN AV HANDELN - en fruktansvärd blandning av förlust och grymhet som är kopplad till desperat fattiga människor och ofta korrupta tjänstemän. Under de senaste 25 åren har det emellertid funnits hopp om att framgångsrika aktioner kan ändra dessa förhållanden. I denna artikel vill vi visa framgångarna och men även motgångarna och de förändringar som ägt rum under dessa 25 år med handel med vilda fåglar.

Lite historia...

Människor har en lång historia med papegojor. Några av de första sällskapsfåglarna fångades och hölls som husdjur av romarna under de tidiga århundradena. Under mitten av 300-talet f Kr var den makedonska härskaren Alexander den Store känd för att äga, vad som man senare fick kunskap om, en Alexanderparakit.

Det finns en not från 400 f Kr om en plommonhuvad parakit som hölls som sällskap och kunde imitera både grekiska och indiska. Europeer började senare hålla fåglarna som status. I Amerika har hållristningar som avbildat papegojor funnits vilka visar att

människor tidigt handlade med fåglar. Skelettdelar av ljusröda aror har hittats i gravsättningar i södra Arizona.

Så i århundraden har människor i livets alla skeenden haft och fött upp papegojor av olika skäl, från prestige och att tjäna pengar till att ha sällskap. Idag är papegojor det tredje populäraste husdjuret. Det är bara hundar och katter som det finns fler av. Den första handeln med papegojor med den Nya världen inträffade troligen när europeiska utforskare förde hem vad man tror Haitiamasoner som köptes från karibiska indianer som höll papegojor som sällskap. Därifrån ökade det över hela världen särskilt under 1900-talet då det fick allvarlig skadlig effekt på de vilda papegojpopulationerna.

25 år av papegojhandel

Den globala legala eller illegala handeln med vilda djur har fått oerhörda konsekvenser för de vilda populationerna i många länder. US State Department uppskattar att det har blivit en mångmiljardindustri i dollar varje år och slås bara av illegala droger och vapen. En stor del av handeln involverar papegojor. Pain *et al.* in 2006 rapporterar att '36 % av världens papegojarter listas av "International Union for the Conservation of Nature" som hotade eller nära hotade och 55 % av dessa är på något sätt hotade på grund av handel.' I den första studien i sitt slag rapporterar Lezama *et al.* en 80 %-ig minskning av arter som det främst handlas med i Nicaragua. Fram till 1992 då Wild Bird Conservation Act kom till stånd så utgjorde USA 80 % av den internationella marknaden för papegojor från Amerika (Munn 2006).

Från 1980 till 1992 rapporterades 278 000 morhuvade papegojor, 657 000 rödhuvade dvärgpapegojor, 200 000 halsbandsparakiter, 158 000 rödfläckiga parakiter, 406 000 blåpannade amasoner, 108 000 vittofskakaduor vara i legal handel (Juniper and Parr, 1998). Kanske inte förvånande så skapar detta enorma problem för fåglarna med grymma förhållanden under fångst och transport, dålig behandling och en dödlighet på upp till 50 % av alla fåglar från fångst till försäljning (Juniper och Parr, 1998).

Trots dessa överväldigande siffror så är det att inse att de endast redovisar legalt sanktionerad internationell handel. Lokal och regional handel mellan de länder som har papegojor samt *illegal* fångst av papegojor innebär betydligt högre siffror.

Detta och oron för individuella fåglars överlevnad har lett till att organisationer och regeringar gått till handling. En del av dessa aktiviteter har varit att samla information om handeln för att bättre förstå hur man ska bekämpa den. En studie som avslutades 2001 av Wright, Toft *et al.* analyserade hur "...graden av fångst varierar mellan olika geografiska regioner, närvaron av aktiva skyddsprogram, bevarandestatus och arternas ekonomiska värde samt spridningen av U.S. Wild Bird Conservation Act.' Artikelnen tittade på 23 studier av neotropiska papegojor och täckte över 4 000 häckningar hos 21 arter. Och forskning av Pain *et al.* in 2006 undersökte '...data om papegojboplatser från ...studier i Afrika, Asien och Australasien och inkluderade länder och platser med eller utan nationellt och lokalt skydd på plats för papegojor.' Både drog slutsatsen att fångst av papegojor var betydligt lägre vid skyddade boplatser och att US Wild Bird Conservation Act till stor del eliminerade transporter av fåglar till USA som var en huvudsaklig importör. Det var uppmuntrande nyheter för bevarandet av papegojor världen över. Det visade att skydd av boplatser är effektivt i att hindra handel och bevisade att handelsförbud fungerar.

BILDTEXTER:

Hoptryckta blåpannade amasoner (*Amazona aestiva*) i liten bur i väntan på att bli sålda

A till Ö: Globala handelsändringar

WPTs exekutiva direktör Dr. James Gilardi skrev: 'Allt sedan 1989 har vi lärt en hel del om handel och om hur destruktiv denna fångst av fåglar är och hur den skadar de vilda populationerna...

På den positiva sidan har vi också lärt oss **vilka slags lösningar som bäst löser dessa problem och vilka som inte gör det.**' För att lyfta fram det som fungerat: årtal med forskning har lett World Parrot Trust (WPT) som är den främsta organisationen i kampen mot handeln med vilda fåglar i många länder i samarbete med många andra organisationer. En person som har varit central i denna kamp har varit Cristiana Senni, WPTs specialist på fågelhandel. *PsittaScene* ställde dessa frågor till henne:

Hur har attityderna rörande fångst av vilda fåglar utvecklats i olika typer av länder under de senaste 25 åren?

Det har utan tvivel blivit en stor förändring tack vare ökad användning av Internet och tillgänglig kunskap. För tjugofem år sedan uppfattades begreppet handel med vilda fåglar som en inte alltför allvarlig handling. De flesta insåg inte vad fågelfångsten medförde och hur den påverkade bevarandet och livet för fåglarna. Utvecklingen vad rör häckning i fångenskap har också bidragit en hel del att minska efterfrågan därför det innebär ett val mellan att köpa en vild fågel och en uppfödd fågel som sällskap. De flesta inser nu att det inte finns några godtagbara skäl att välja en vild fågel. Tråkigt nog finns det undantag bland uppfödare som fortfarande importerar vilda fåglar. Vi ser nuförtiden en större varsamhet i länder där fåglar naturligt förekommer, mestadels tack vare information genom webben.

Hur mycket hjälper handelsförbud? Finns det bakslag?

Handelsförbud har visat sig vara extremt effektiva i att reducera nivåerna på fångade fåglar och även den illegala handeln. En aspekt som många inte inser är hur mycket den legala handeln underlättar den illegala. Först och främst krävs en effektiv infrastruktur vilken också kan nyttjas av kriminella. Ett system med tillstånd utnyttjas även ofta genom att använda falska eller fejkade tillstånd som kan drabba tusentals fåglar varje år. Handelsförbud hindrar också export utöver den lagliga årliga kvoten, något som vi ofta sett. Det sker också en falsk ursprungsförfalskning, dvs falsk angivelse av fåglarnas ursprung i det att kallar vildfångade fåglar som uppfödda som sällskapsfåglar.

Hur har CITES hjälpt, eller har de det?

Under de gångna åren har CITES tagit flera steg för att föra fram några av dessa frågor på dagordningen. Det är emellertid inte ett system som kan förändras snabbt och som alla dess medlemmar samtycker till. Det finns flera länder som är ovilliga att effektivt efterfölja eller stödja CITES och CITES-sekretariatet kan självt inte förhindra alla överträdelser. Åtskilliga papegojarter har listats i Appendix I vilket get dem ett mera omfattande skydd från internationell handel men för att summera så är CITES ansträngningar alltför få och alltför sena.

Dr. James Gilardi tillägger: 'CITES är utformat för att tillåta en fortgående handel och lägger bevisbördan på de som försöker stoppa den (skador, förluster). CITES har tillåtit destruktiv handel.'

Vilka är attityderna hos fågeluppfödare - varför tycker några av dem fortfarande att de behöver vilda fåglar för att upprätthålla diversiteten och ha vissa arter i fångenskap?

Ja, många gör det fortfarande men inte alla. Vilda fåglar är ofta billigare än de som uppfötts som sällskapsfåglar så det är definitivt en sporre. Det finns också djuraffärer som av olika skäl också vill sälja vilda fåglar.

Hur har internet/sociala media hjälpt till med att öka/stoppa upp handeln?

Både och verkligen. Internet är ett kraftfullt verktyg på många sätt. Det är en fantastisk resurs som har hjälpt till med att höja medvetandet om hur handeln med vilda fåglar påverkar. Men på samma gång har det också blivit ett effektivt verktyg för den illegala handeln och tillåter personer att annonsera från alla håll om försäljning av papegojarter. Å andra sidan så avslöjar många kriminella sig själva vilket förstärker exempelvis fåglarnas situation.

Hur ställer sig länder gentemot handeln (undertecknare av CITES eller inte)? Är det annorlunda nu än för 25 år sedan?

Fler och fler länder har helt eller delvis upphört med export av vilda djur. Central- och Sydamerika, Afrika och Asien, och fler länder har förbjudit import så vi har definitivt en definitiv och tydlig förbättring. Det har också blivit större uppmärksamhet gentemot illegal handel och denna typ av frågor och detta har satt press på länder att införa bättre och förstärkande åtgärder. Men det finns fortfarande en pågående illegal handel och det är en lång väg att gå.

Finns det fler alternativ att fånga vilda papegojor nu än då?

Definitivt. Häckning i fångenskap har vuxit enormt och detta har hjälpt mycket och minskat efterfrågan på vilda fåglar. Även om uppfödarna själva skapar en efterfrågan har de under alla omständigheter minskat efterfrågan på vilda fåglar i Väst.

Vad gäller om sjukdomar som härrör från handeln, nu och då? Nya sjukdomar?

Bakteriella och virala angelägenheter med import av alla typer av djur från naturen framträdde först då den kommersiella importen blev större och mera regelbunden. Det fanns tidigare inga karantänkrav. De etablerades när man insåg att vilda fåglar kan införa några allvarliga sjukdomar för både hönsfåglar och människor (zoonosis). Vi vet att de flesta fågelsjukdomar som finns hos fåglar i fångenskap har sitt ursprung i naturen och att karantän inte fullständigt kan hindra uppkomsten av sjukdomar vilket visats i en EFSA-rapport som ledde till europeiskt handelsförbud. *Författarens anm.:* Karesh *et al.*, som citerar olika källor, sade 2006: 'Hotet av ökande infektiösa sjukdomar som sprider sig bland människor och djur ökar och stärks av mänskliga aktiviteter som varierar från handhavandet av kött från vilda djur och handeln med exotiska djur till förstörandet av vilda habitat'.

Hur har teknologin hjälpt till med att övervaka/försvåra handeln? Hur har den hjälpt till med att öka handeln, om alls?

Av det jag idag känner till är att vi har märkning med mikrochips och vi kan utföra DNA-tester lättare för att avgöra ursprung. Jag tror att teknologierna utvecklas så man kan avgöra från vilken population en speciell fågel härstammar genom att undersöka isotopsignaturer i fjädrar och vävnadstillväxt. Jag tror inte att de har varit användbara varken att reducera eller öka handeln eller för illegal handel.

Bildtexter:

(Överst till vänster) Veterinären Davide de Guz återställer flygfjädrar innan fåglarna frisläpps. (Överst höger) Gulskuldrade amasonungar (*Amazona barbadensis*) som väntar på behandling och mat efter att ha räddats från jägare.

(Överst vänster) Konfiskerade ungar. Många har ännu inte öppnat sina ögon. (Överst höger) Gråpapegojor/jakos fångade i centrala Afrika.

En stor framgång

En stor förändring som skett under de senaste 25 åren är den europeiska unionens handelsförbud, som tog effekt år 2007. WPTs grundare Mike Reynolds uttalade tidigt sin stora oro över den vilda fågelhandelns effekter och med början av år 2000 började stiftelsen driva igenom ett totalförbud på import av viltfångade fåglar in i EU. Forskning visade att ett förbud skulle vara effektivt: Wright et al. drog från sina analyser slutsatsen att när Wild Bird Conservation Act antogs ledde den till en imponerande minskning av både illegal och legal handel och påvisade att viltfångst hotade papegojor över hela västra hemisfären.

En tidigare kampanj för att stoppa handeln av vilda fåglar började tidigt 90-tal, ledd av de brittiska organisationerna Royal Society for the Protection of Birds (RSPB), Royal Society for the Prevention of Cruelty of Animals (RSPCA) samt Environmental Investigation Agency (EIA). Deras insatser gav delade resultat: nyckelflygbolag förbjöd fågellaster och det europeiska parlamentet antog ett beslut att stoppa importen. Men det slutade med att inget hände eftersom den delen av EU som ansvarar för att lagar läggs fram inte agerade. Oberoende av det EU-försöket drevs ett liknande försök fram i USA och ledde till Wild Bird Conservation Act (WBCA) år 1992, som förbjöd import av CITES-listade fåglar och därmed faktiskt eliminerade världens största marknad. Ungefär ett årtionde senare publicerades Nest Poaching in Neotropical Parrots - en formativ vetenskaplig artikel av 26 vetenskapsförfattare som använde sig av data från 23 fältstudier rörande papegojor. Denna artikel pekade bland annat på hur effektivt det amerikanska förbudet var och drog slutsatsen att **viltfångsten minskat med över 50% efter att USA slutade importera fåglar.**

I början av detta århundrade gjorde flera bevarande- och välfärdsorganisationer gemensam sak och vände sig mot vildfågelimporter till EU med mål att uppmuntra denna växande samling länder att förbjuda sådana importen. I slutet av 2001 lanserade WPT en handlingsförbudspetition där de uppmanade till ett embargo på viltfångade importen in till europeiska unionen. Strax efter mötte vi potentiella samarbetspartners genom Storbritannien och EU, inklusive RSPB, Friends of the Earth, Eurogroup for Animal Welfare, RSPCA, World Society for the Protection of Animals (WSPA), Defenders of Wildlife, Born Free och andra organisationer. Tillsammans lade vi grunden för ett internationellt samarbete för att stoppa importen av vilda fåglar till Europa.

Under de följande sex åren höll vi flertalet konferenser, petitioner, paneler och undersökningar som påvisade välfärdsfrågor, bioskyddsrisiker och de vidspridda naturvårdseffekterna av handeln. Totalt över 230 organisationer och tio tusentals individer deltog i ansträngningen att begära ett slut på EUs import av vilda fåglar.

Tidigt 2005 kom ett avgörande tillfälle: WPT och Eurogroup exponerade slapp karantän inom EU och en rapport från European Food Safety Authority (EFSA) bekräftade senare detta. Som ett resultat av Wild Bird Declaration och genom press av lämpliga ministerier i Bryssel, bland annat, gav EU EFSA-panelen till uppgift att studera välfärden och biosäkerhetsriskerna av att importera fåglar in till EU.

Senare det året upptäcktes fågelinfluensa hos en importerad fågel som hölls i brittisk karantän. Det ledde till att Storbritannien krävde omedelbar aktion på EU-nivå - vilket först ledde till ett månadslångt temporärt förbud av alla importen av vilda fåglar in till EU som sedan förlängdes flera gånger under 2006. När EFSA-upptäckterna till slut publicerades hade EU-kommissionen äntligen en gedigen vetenskaplig grund för en klar och välbetänkt policy för fågelhandel. I januari 2007 slog EU-kommissionen fast ett

permanent förbud av import av viltfångade fåglar till Europa. Fåglarna hade äntligen vunnit, med en häpnadsväckande minskning av över 90% av handeln med vilda fåglar världen över, vilket därmed räddar miljoner fåglar varje år.

Sedan dess har vi i stiftelsen fokuserat våra resurser gällande vilthandel på regional nivå med den mexikanska, afrikanska och indonesiska fågelhandeln, som involverar tiotusentals fåglar som skickas till Mellanöstern och Asien. År 2007 gjorde Defenders of Wildlife och Teyeliz en detaljerad rapport om den illegala handeln och beskrev hur 65000-78500 papegojor och aror fångas illegalt varje år, med kraftiga förluster som följd.

År 2008 förbjöd den mexikanska regeringen permanent infångande och export av inhemska papegojor. I Indonesien försätter vi utveckla och sponsra lokala samarbetspartners insatser i att väcka uppmärksamhet om handeln, stoppa exporter och åtala de som illegalt fångar och handlar med skyddade arter. I Afrika, genom vårt FlyFree-program, har vi stött rehabilitering och utsläpp av tusentals konfiskerade grå jako och vi arbetar aktivt med att stoppa all legal handel av den papegojarten utöver att vi stöder övervakandet av efterlevandet.

Fler goda nyheter

Även om mycket redan har uppnåtts, så finns det fortfarande mycket att göra för att skydda vilda papegojor från legalt och illegalt utnyttjande. De goda nyheterna är att vi vet mer om vad vi har att göra med: efter årtionden av fältarbete och kontakter med lokala regeringar, organisationer och människor är vi nu bättre lämpade att ta tag i den pågående vilthandelskrisen. Handelsförbudet har minskat hotet markant, först genom att utesluta den amerikanska handeln i början av 90-talet och sedan den enorma europeiska marknaden år 2007. Det är verkligen uppmuntrande nyheter, men med växande efterfrågan inom papegojområden såväl som efterfrågan från Mellanöstern och Asien så finns det oerhört mycket arbete kvar att göra om vi vill skydda alla papegojor från handelshotet.

Mycket av vårt arbete inom WPT är nu fokuserat på vårt FlyFree-program: utöka kapaciteten hos efterlevnadspersonal och rehabiliteringsorganisationer för att konfiskera, behandla och släppa ut papegojor, som ett sätt att avskräcka handlare och rädda tusentals vilda fåglar. Allt vanligare konfiskeringar och åtal för viltfångare hjälper till att få bort systematisk korruption. Utbildningsarbete som fokuseras lokalt, regionalt och internationellt hjälper också till att ändra den allmänna opinionen. Att anställa före detta tjuvjägare för att vakta boplatser och habitat för lokala projekt hjälper till att ta en del av det ekonomiska trycket från lokalbefolkningen. Och, till slut, att rädda, rehabilitera och släppa ut friska viltfångade fåglar kan hjälpa till att återställa populationer som har decimerats av handeln. Sedan 2005 har vi hjälpt över 18 papegojarter i 12 länder genom sådana rehabiliterings- och räddningsaktioner.

Handeln med viltfångade fåglar försätter utgöra en utmaning, men med den kunskap och erfarenhet vi har fått under de senaste tjugofem åren har WPT och dedikerade samarbetspartners runt om i världen lyckats stoppa majoriteten av den vilda fågelhandeln. När mer information kommer i ljuset och fler människor blir involverade, utbildade och oroad, kommer fler papegojor undslippa detta nedgörande och ohållbara utövande.

(Ovan vänster) Unga vilda patagonienparakiter (*Cyanoliseus patagonus*) vilar på en gemensam bohylja.

(Ovan höger) Infångade patagonienparakiter hänger sig fast i sidan av överbefolkade burar innan de säljs.

Helt återställda amazoner och parakiter flyger iväg efter rehabiliteringen på ön Bonaire.

KÄLLOR:

1. **Wildlife Trafficking.** Charles Bergman, *Smithsonian Magazine*. Dec. 2009. Web. Nov. 2014.
2. **Working to end the wild bird trade and return parrots to the wild.** *World Parrot Trust - FlyFree*. Web. Nov. 2014.
3. **TRAFFIC** (Wildlife Trade Monitoring Network). Web. Nov 2014.
4. **Parrots: A Guide to Parrots of the World.** Juniper, Tony and Mike Parr, *Yale University Press*, 1989.
5. **Manual of Parrot Behaviour,** Luescher, Andrew U., *et al.*, *Blackwell Publishing*, 2006.
6. Pain, D. J., T. L. F. Martins, *et al.* 2006, **Impact of protection on nest take and success of parrots in Africa, Asia and Australasia.** **nesting**
7. Bush, Emma R., Sandra E. Baker, and David W. Macdonald. 2014, **Global Trade in Exotic Pets 2006-2012**
8. Karesh, William B., Robert A. Cook, *et al.* May 2006, Presentation at the FAO and OIE International Scientific Conference on Avian Influenza and Wild Birds, FAO, Rome, **Implications Of Wildlife Trade On The Movement Of Avian Influenza And Other Infectious Diseases.**
9. Weston, M. K. And M. A. Memon, 2009, **The illegal parrot trade in Latin America and its consequences to parrot nutrition, health and conservation.**
10. Wright, Timothy F., Catherine A. Toft, *et al.* 2001, **Nest Poaching in Neotropical Parrots.**

Till framtiden sett - att rädda papegojor under de kommande 25 åren

WPT KÖRDE HÅRT REDAN FRÅN ALLRA FÖRSTA BÖRJAN och så har vi fortsatt sedan dess för att rädda papegojor. Under tiden har vi upplevt en evolution av metod, ett globalt delande av idéer och ett effektivt sätt att nå ut till människor.. vi har kommit långt på 25 år och det finns spännande nya horisonter att undersöka. Fast vi är 25 år gamla har vi precis börjat, och precis lärt oss hur vi ska bära oss åt för att hjälpa världens papegojor. Idag är vi större, mer sammanknutna och bättre väpnade för att hjälpa papegojor överallt där vi arbetar.

WPT kommer fortsätta ta ledningen i bevarandet av papegojor. Ett huvudsakligt tillvägagångssätt kommer vara att öka möjligheten att hjälpa till med den pågående krisen med vildfågelhandel - EU-handelsförbudet och andra förbud har hjälpt mycket, men lokal och regional handel fortsätter. Genom att fokusera på att upprätthålla existerande lagar, uppmuntra konfiskeringar och stödja nationella organisationer som arbetar med att stävja handeln kan vi öka antalet fåglar som räddas från detta ohållbara utövande. Det går hand i hand med arbetet med att "återvilda" områden där papegojor har utrotats - vilket görs genom eftertänksam återintroduktion av konfiskerade fåglar och fåglar som fötts upp i fångenskap. Det genomförs med hjälp av många inblandade - lokala zoon, privatpersoner och NGOs (icke-statliga organisationer) - som arbetar i tandem, land för land.

Teknologi kommer spela en allt större roll i konfiskering och återintroduktion. Användandet av banbrytande redskap och system (telemetri, satellittaggar, miljöundersökningar med obemannade plan och genetisk kartläggning, till exempel) kan alla vara till fördel för återpopulation och observationsprocesser: att veta var en papegoja har varit och var den är på väg är viktig kunskap som kan främja dess överlevnad.

WPT letar ständigt efter nya och spännande sätt att hjälpa vilda papegojor såväl som papegojor i fångenskap och uppmuntrar tänkande utanför ramen, användandet av teknologier och sociala nätverk för att sammanknyta, informera och inspirera folk till att agera. Vår värld har blivit mycket mindre på grund av de nya sätten att knyta samman människor och därför blir vår förmåga att nå ut till oroad och intresserade papegojmänniskor like obegränsad som vår fantasi.

Vi har alltid varit snabba med att dela information om vilda papegojor och husdjurspapegojor och nu kan vi göra det än mer via podcasts, hemsidor, applikationer, webinarer och sociala media. Stiftelsen kommer fortsätta anpassa sig: vi skraddarsyr ständigt vårt arbete att tillämpa väsentliga resurser till utmaningarna framför oss, eftersom varje situation vi står framför kräver en unik uppsättning lösningar.

Åren kommer susa förbi och WPT kommer fortsätta att påverka papegojor positivt, ty det kommer alltid finnas papegojor att skydda, förespråka och lära av. Vi tackar dig, ärade läsare och stödjare, för att du fortsätter på den resan.

NATURVÅRD

WPT har utvecklat otaliga åtgärder, inklusive uppfödning och återintroducering, för att hjälpa till att öka vilda papegojpopulationer och skydda habitat.

VILTHANDEL

Åtgärder som WPT vidtar för att stoppa handeln av viltfångade papegojor inkluderar stöd vid konfiskeringar, att rehabilitera och släppa ut papegojor, och arbete med lokala regeringar för att upprätthålla lagar mot tjuvjakt.

FÄLTARBETE

Stiftelsen stöder studier om papegojarters ekologi och om vad som hotar dem i det vilda, så att vettiga lösningar för att skydda dem ska kunna utvecklas.

MEDVETENHET & UTBILDNING

WPT når ut till lokala folk, regeringar och organisationer för att öka medvetenheten om papegojor i det vilda och i fångenskap.

Program och projekt

WPT ägnar sig endast åt att skydda papegojor, den mest hotade gruppen fåglar på jorden. Genom att utgå ifrån ledande papegojbiologers och naturvårdsexperters kunskaper utvecklar WPT effektiva strategier för att hjälpa papegojor överleva i det vilda och frodas i fångenskap. WPT arbetar i samarbete med lokala och internationella NGOs, vetenskapliga institutioner, lokala samhällen, individer och regeringar runt om i världen. Stiftelsen representerar den mest sammanhållna kraftansträngning av sitt slag och har hjälpt 66 papegojarter i 42 länder sedan år 1989.

Oavsiktliga offer - malawidvärgpapegojor

av Tiwonge Mzumara

Utövandet av vattenhålsförgiftning, där tjuvjägare förgiftar vattenhål med bekämpningsmedel för att fånga födodjur, ödelägger djurlivet i en park i Malawi. Malawidvärgpapegojorna lider av det urskillningslösa dödandet.

Oktober 2006 var första gången jag hörde talas om den tysta mördaren i Liwonde National Park, Liwondes nationalpark.

När vi var ute och kartlade däggdjur upptäckte vi ett litet vattenhål omgivet av döda fåglar. Bland dem fanns rödvingade glansstarar, angolafjärilsfinkar, palmduvor, kapturturduvor och flera malawidvärgpapegojor (*Agapornis lilianae*).

Intill fanns bevis på tjuvjägare: en liten eldplats omgiven av fjädrar. Viltspanaren som följt med oss förklarade att vattenhålsförgiftningar decimerade parkens djurliv. Tjuvjägare använder bekämpningsmedel för att förgifta vattenhål så de kan fånga däggdjur och fåglar till föda. Även om giftet inte är ämnat åt malawidvärgpapegojorna så kräver det ändå många offer av den redan nära hotade arten.

Då jag vet att papegojor är bland världens mest hotade fåglar frågade jag om malawidvärgpapegojornas status i andra länder: sker förgiftningarna även på andra håll? Om det är så, vad betyder det för de vilda populationernas status? Det fanns ingen aktuell forskning om malawidvärgpapegojorna i det vilda. Detta ledde mig till att starta en studie rörande arten i Liwondes nationalpark, i samarbete med forskare vid universitetet KwaZulu Natal i Sydafrika.

Vi dokumenterade omsorgsfullt förgiftningar och fann 4 till 8 incidenter varje år med 50-100 dödade fåglar, vilket är en chockerande mängd i en sådan liten park. Malawidvärgpapegojorna dricker ofta, vilket gör dem än mer sårbara för förgiftning. Hotet är störst i den torra säsongen när fåglarna ofta samlas i flockar om 100-200 individer kring tillgängliga vattenkällor.

Intensivt upprätthållande av lagar och spaningspatruller är några av nyckelmetoderna för att bemöta hotet. Det finns vissa områden som gång på gång förgiftas; sådana områden måste bevakas av patruller. Samhällen måste utbildas om farorna med att äta förgiftat kött från bushen. Det finns ett behov av att fastställa hotet för populationerna av malawidvärgpapegojor och andra dvärgpapegojor i Afrika.

Under 2015 kommer WPTs Afrikanska bevarandeprogram sätta igång flera initiativ för att säkra malawidvärgpapegojorna i deras huvudsakliga utbredningsområde i Zambia, med generöst stöd av Pamela och Neville Isdel och Isdell Family Foundation och med hjälp av BirdWatch Zambia.

MALAWIDVÄRGPAPEGOJA(också kallad nyassadvärgpapegoja)
Agapornis lilianae

IUCN-status: Nära hotad

Utbredningsområde: Södra Tanzania, gränsdistriktet Zambia-Zimbabwe, nordvästra Mozambique, södra Malawi och sydöstra Zambia till norra Zimbabwe. Möjligtvis introducerad i Lundazi-distriktet, nordöstra Zambia.

Hotsammanfattning: Arten har hotats av förföljelse av bönder samt infångst för lokal och internationell handel.

Visste du att? Malawidvärgpapegojans bo är en skrymmande välvd konstruktion med en ingångstunnel gjord av barkstrimlor, kvistar och stjälkar.

Om författaren

Tiwonge Mzumara är ornitolog vid Malawis Nationalmuseum. Forskningen gjordes möjlig genom stöd från KwaZulu Natal-universitetet, International Foundation for Science, Wildlife and Environmental Society of Malawi, BirdLife - International, African Bird Club, World Wide Fund for Nature - EFN, National Research Foundation, diverse dvärgpapegojsällskap samt många fler.

AMATÖRFORSKARE KARTLÄGGER HJÄLMKAKADUOR I CANBERRA

I november gav hundratals amatörforskare från Canberra sig ut för att ta reda på var Australiens hjälmkakaduor häckar. Canberras ornitologiska grupp (Canberra Ornithologists Group, COG), som för närvarande kartlägger kakaduornas regionala utbredning, har bitt amatörforskare att leta igenom sina trädgårdar, arbetsplatser och andra områden för att få så mycket information som möjligt om fåglarnas häcknings- och boplatzvanor. Allmänheten uppmuntrades nedteckna det maximala antalet kakaduor som kunde ses under en dag inom hundra meter från en angiven plats, och även de dagar då inga fåglar alls kunde ses. Ornitolog Chris Davey påpekade att de fick bra respons - över 4000 förteckningar har hittills skickats in. Informationen som samlats in kan användas till planeringen av bevarandeprogram, som till exempel skydd av boplatsträd i förorterna. Utöver amatörförteckningarna, som sker var tredje månad, sköter gruppen även ett separat årlångt spårprojekt. Hjälmkakaduan är listade som sårbar i New South Wales och livskraftig av ICUN.

SBC News: tinyurl.com/kjsolly

COG: canberrabirds.org.au

TRAGISK FÖRLUST FÖR BEVARANDEARBETET NÄR AWWP FÖRLORADE SIN GRUNDARE

Den 9:e november 2014 förlorade naturvårdsvärlden Hans Excellens Sheik Saoud bin Mohammed Bin Ali Al Thani, grundare av Al Wabra Wildlife Preservation (AWWP). Under över 15 år var Hans Excellens en unik röst i världen av sällsynta och hotade papegojor, en röst som kommer saknas av många inom naturvårdsvärlden. Grundandet av den visionära stiftelsen Al Wabra Wildlife Preservation i Qatar var ett exemplariskt bidrag och skapade en av världens största privata uppfödningssentrum för hotade och utrotningshotade arter. Genom Sheik Saouds och hans personals hängivenhet uppnådde Al Wabra en framgång utan motstycke vad gäller uppfödning av många arter som sällan hittas i fångenskap. WWP hoppas att trots hans bortgång kommer Al Wabras arbete fortsätta växa för att vidare uppnå sin grundares vision och bygga vidare på Sheik Saouds framgångar vad gäller främjandet av utrotningshotade arters återhämtning runt om i världen.

AWWP: <http://awwp.alwabra.com/>

parrots.org

ONLINE PODCAST: HÄRMA FÖDAN I DET VILDA FÖR PAPEGOJOR I FÅNGENSKAP

Med några få undantag (rödbukad ara, indigoara och hyacintara (*Orthopsittaca manilata*, *Anodorhynchus leari* and *A. hyacinthinus*) som bara äter en eller två typer av föda), äter den stora majoriteten av papegojor i det vilda en mycket omväxlande diet som inkluderar i princip alla delar av växterna, som till exempel frön, frukter och nektar men även blommorna själva, knoppar, bark, trä och löv. Doktor James Gilardi delar med sig av sina observationer om hur papegojor äter i det vilda, och diskuterar idén om att överföra en vild papegojas diet till hälsosam och stimulerande mat och fodersök för papegojor i fångenskap.

www.parrots.org/podcasts